

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za tiskarje velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemana za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“.

Opravništvo, na katero naj se blagovoljijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Nič vojske še.

Novoletni prazniki so nam prinesli nepričakovano novico. Vojske ne bode, premirje je podaljšano skoro do spomladi, do prvega marca. Še v zadnjem listu smo izrekli pričakovanje in smo trdno mislili, da se zopet vojna zoper Turka začne, da črnogorski sokoli in Srbi zopet začno borbo za jugoslovansko osvobodjenje, silno podpreni od velike Rusije.

Uzrok, da se vojna odlaga do spomladi, menda je sama zima, ki je (kakor naš današnji dopis iz Rusije na konci poročja) tako silna in huda, da je vsako občenje, torej tudi premikanje vojske skoro nemogoče. Tudi celo v „N. Fr. Pr.“ 29. dec. večerni list, se piše od ruske meje iz Bolgrada, da je pozimsko vojevanje na Donavi nemogoče, ker bi tako strahovito velike žrtve stalo, da se ga bodo tudi Rusi, ako le mogoče ognili. Uže marširanje skozi stepo do Donave je sè strašnimi težavami zvezano. Stepska pota so po zimi se snegom zametana in vedni vihar takoj pregrne s snegom vse narejene gazí. Tudi za ostroge ali tabore manjka kurjave in je po zimi nij mogoče dobiti.

Mi smo torej tega mnenja, da je vojska le odložena na spomlad, da tudi v prihodnjih dveh mesecih diplomatije ne bodo nič več opravili, kakor so dozdaj v zadnjih, baš preteklih prvih dveh mesecih premirja. Zapadni časniki in politiki pak tudi niso še obupali nad mirom. Iz Carigrada poročja telegraf, da se upanje vzdržuje, da se stvari mirno rešijo. Mogoče, da je i to „upanje“ sodelovalo pri nepričakovanem podaljšanju premirja.

Nemško-judovski in magjarski časopisi tulijo v svet, da je Rusija s tem premirjem pobita, da se je umaknila, da si ne upa, da je zanemarjena njena armada (o kateri pa Rusi gotovo nemškim judom ne poročajo ničesa in niti poštenjih ljudij ne pusté mej njo na ogled) in da vsled te vojne pomanjkljivosti Rusi niso hoteli udariti. To je vse skupaj sama sovražnost, sama zavist, sama judovina in mi upamo, da bode spomlad tem kričačem dala odgovor po zobeh z dejanji.

Čakaje pomladi in čas ubijaje z neplodnimi razgovori in morda tudi praznimi mirovnimi upanji bode se Turčija na smrtni boj pripravljala, pa tudi Rusija gotovo ne bode rok križem držala. Da bi bila poslednja nepripravljena in nesposobna za boj, kakor jej sovražniki naši očitajo, tega ne moremo nikdar verjeti. Da vojske še nij, da se je na novo odložilo razrešenje velicega vprašanja, to nam Slovanom, ki ga táko srčno želimo, nij prav, ali Bog ve in oni možje, ki globočeje vidijo nego mi moremo: morda je pa tako bolj dobro za slovansko stvar.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 2. januarja.

O notranji politiki govori naš dopis z Dunaja. Važnega se sicer nij nič prigodilo mej prazniki, ko zbori praznujejo. Časniki prinašajo noveletne članke. Skoro vsi so s starim letom in njegovo bilanco nezadovoljni. Povsod je gospodarstveni nazadek in propad. Največji pa še na Ogerskem.

Vnanje države.

Srbi premirja niso radi sprejeli. Oni so uže prej zidali na zimo, ki je Turkom ne-

ugodnejša, nego njim. Tudi jih vojska neizmerno veliko stane. Ali z Rusijo morajo hoditi in za Rusijo so menda stvari drugače.

Turčija ima zdaj časa dosti, dva meseca, da dokaže istinitost in resnost svojega proglašenege konstitucionalizma. Bomo videli, kako se bodo blamirali in smešili in ali se bodo sploh poskusili blamirati Turki sè svojo ustavo.

Rumunska armada se bode zdaj na dva meseca, ker je premirje, znižala do tako majhenega števila, kakor je je na nogah ob miru.

Francoska zbornica in senat sta sklenila svoje izredno zasedanje. Zbornici se bosti sešli zopet 9. januarja k rednemu zasedanju ter bosti volili predsednika. — Municipalni svetnik pariški, advokat grof Germiny je zaradi nenravnega atentata in vpora proti policiji obsojen na dva meseca zapora.

Dopisi.

Iz Kranja 31. dec. [Izv. dop.] V listu št. 297 ste kranjsko čitalnico zavoljo izvrstne besede na sv. Štefana povzdigovali v oblake in — zaslužena je bila ta hvala, a zaslužila je i grajo. Res ne vem, pokaj nam je naš slovenski jezik domač jezik? Ako gledam po domovini, prišel sem slednjič na to da ne bom vedel, ali naj slovenscina rabi samo kmeta in vozniku na cesti, ali naj pišejo le časniki v njej ali naj se govori le v kakem narodnem hramu — čitalnici. Na tak rezultat naletim, ako ogledujem vso našo domačijo; toda ako se obrnem v našo neredno! čitalnico, preveril se bodem, da sem se še v tem zmotil.

Le poslušaj jih, kako se pomenkujejo kakor da bi se skušali, kdo bolje zna ne mšk o-

Listek.

Prižigalec.

(Roman, v angleškem spisala Miss M. Cummins, poslovenil J.)

Prvo poglavje.

Dobri Bog! na dete mislite,
Ki otroških nema dnij, igrač
Ne veselih, šal neumnih ne,
In Boga ne moli, ne časti!

Mračilo se je. Zunaj na prostem polji se bi še svetilo pol ure ali še dalje; a v tesnih ulicah, v katerih se moja povest začinja, je bilo uže temno. Le na enem pragu nizke, temne in nezdrave se kazeče hiše je sedela majhena deklica, ki je vsa zamišljena gledala gori po ulici. Hišna vrata, ki so za njo stala odprta, so bila tik tlaka, in nadpražnica, na kateri je sedela je bila tako nizka, da so njene majhene, bose noge slonele na mrzli opeki. Bil je neki grdi večer v novembru, in nezatni padli sneg, ki je v prijaznih odprtih trgih z lepimi meščanskimi hišami storil, da se je vse kazalo veselo in snažno, naredil je

ozke ulice in temne prehode še bolj umazane in temnejše kot so bile navadno; kajti mešan z blatom in nesnago, katere je obilo po onih straneh, kjer reveži kupoma bivajo, izgubil je vso svojo čistost.

Premnogo ljudi je slo gori in doli ter je hitelo po raznih svojih opravilih, ali pa k veselicam; a nikdo se nij zmenil za majheno deklico, kajti na svetu nij bilo nobenega, ki bi bil skrbel za njo. Slabo je bila oblečena v najubornejša oblačila. Nje lasje so bili dolgi in kaj debeli, nepočesani in nelepi, ko bi se kaj moglo zvati nelepo pri obrazu, ki naključbenega opazovalca nij nikakor mikal, — kajti bil je ozek in špičast, barva nje polti pa rumena — in vsa nje prikazen videla se je nezdrava.

Res je sicer imela lepé črne oči; a videli so se nenaravno veliki nasproti špičastemu njenemu obrazu, da so le povečevali njegovo posebnost, nijso pomnoževali njegove lepote. Ko bi se bil kdo zanj zanimal (kar pa nikdo nij storil), ko bi bila imela mater (katere — uj! — pa nij imela), one prijazne in ljubez-

njive oči bi se bile morebiti na njej dale hvalliti. Tako pa je majhena stvarica morala le desetkrat vsak dan slišati, da je najgrši otrok na svetu, in kar je bilo še hujše, da je najpreširnejši. Nikdo je nij ljubil, pa tudi ona nij ljubila nobenega; nikdo nij ravnal prijazno ž njo; nikdo nij skušal jo storiti srečno, — niti se nij zmenil, ali je srečna. Imela je komaj osem let, ter je bila popolnem osamljena na svetu.

Bila je ena stvar in le edina, ki jo je razveseljevala. Rada je pričakovala prihod starega moža, ki je prižigal svetilnico na ulici pred hišo, kjer je bivala; rada je gledala goreč zažigalnik, katerega je v vetru trepolčnega nosil; in ko je po lestvici splezal kvišku ter svetilnico prižgal tako naglo in lahko, da se jej je trg radosti svetiti zdel, takrat je žarek veselja prešinil tudi majheno osamljeno srce, katero veselja nij poznalo; in če ravno je morebiti nikdar nij videl in gotovo nikdar ne govoril ž njo, vendar je čakajoča na starega prižigalca svetilnice, skoro čutila, kot bi bil jej prijatelj.

vati. Le domači jezik bodeš redko čul; in tudi pri možeh, ki imajo veljavno besedo pri društvu, nij brez tujstva; in ako prašáš kak namen ima to shajanje? „Da se razveseljujemo“ to bode odgovor. Nikdo — bi si upal skoro trditi, ne bode te v pravem pomenu — likati jezik in delavati za narodnost — podučil. In ako bi se komu drznil reči, da to nij kak „Leseverein“ ali „kazino“, ali kar uže bodi, ampak, da je to slovenska čitalnica, dobodem za odgovor: „Ali nijso vse pesni, kar jih pojo, domače, ali nijso vse besede, kør jih kedo govori, zgol narodnega duha!“ Da se tako malo govori slovensko, vzrok je odbor, ki ne objavi udom namena društvenega; kedo pa je vzrok, da marsikdo ne govori, ker ne zna!? Isti, ki govoriti znajo, ne govore — se sramujejo — ali pa imajo nevedne ozire do žensk, ki ne znajo ali nečejo znati slovenski.

Iz Rusije 28. dec. [Izv. dop.] „La grande nouvelle de jour“ pri nas v sedanjej minuti nij evropska diplomacija, nij carigradska konferenca, a kritični slučaj mej Srbijo in Avstrijo, proizšedši zaradi Bolgarov, kateri so se peljali s parobrodom „Radeckim“. Strogost ogerske vlade v tem dogodjaji kaže se vsem taka, da če več o tem ne govorim, molčim za to, ker poznam vašo tiskovno svobodo, torej tudi vaše položenje v podobnih primerih.

Na podlagi tega političnega fakta prinesli so vsi večji listi naši ostre članke, iz katerih je najzanimiveje to, da se mu pridaja tako značenje, katero bi imelo ne samo velikanske nasledke za turške Slovane, no i za druge.

Après nous le déluge — ta sistema se je nekako preživela, kajti vse hira s časom, in strašni položaj sedanje Evrope nij samo neprenosen istim, kateri ga najbolj čuvstvuejo, a tudi tistim, kateri nekako od daleč gledajo to mešanico. Mi smo prepričani, da bi tudi Anglija ne prenašala dalje strašnih muk, ktere izviraajo od neodločnosti tako velikega vprašanja, kakor je obstanek Turčije, če bi si samo mogla ukrotiti one glasne zajave, ktere se razdajajo vselej in vselej iz stana tako imenovanega kapitala. Menj glasne so te zajave pri vas Avstrijcih, Turčija svojih korenin nij tako globoko vsadila v Avstriji.

Fiat conclusio: Vse se obrača na to, da

„Gertry“, (Jerica) zaklical je brneč glas od znotraj, „ali si bila šla po mleko?“

Otrok nij odgovoril, ampak zletel je s praga in zivil nagloma okrog hišnega ogla, ter se je skrtil v oblizji.

„Kaj se je zgodilo z otrokom?“ rekla je žena, ki se je bila prej zaslišala ter se je sedaj prikazala na vratih.

Mimo gredoč deček je videl Gertry leteti, — neki deček, ki si je bil prisvojil misli vseh sosedov ter jo je imel za nekega vruga ali hudobnega duha; — glasno se je zakrohotal ter je pokazal v kot, kjer je bila skrita; odhajajoč pogledoval je po strani nazaj, da bi videl, kar bode sledilo, in govorivši sam pri sebi: „Skupila jo bo! Nani Grantova bode jej dala!“

Uže drugi trenotek je žena izlekla Jerico iz njenega skrivališča ter jo z eno klofuto za njeno grdost, z drugo pa za nje nesposobnost (kajti pačila se je Nani Grantova, kolikor se je mogla) poslala z loncem v bližnjo ulico po mleko.

Nagloma je tekla, ker se je bala, da bi prižigalec svetilnice ne došel in odšel, ko bi

ostane Konstantinopelska konferencija brezplodna, da zgine raz sceno, kakor je dovoljno zginola diplomacija s svojimi poslanji in tedaj se ne bo samo vprašalo o meji Turčije. Francoski list „France“ prinaša dokument, po katerem bi Rusija in Avstrija šli skupno na delo; in o Nemčiji in Rusiji se je objavilo podobno pismo, a pokazalo se je potem, ka je bilo samo igrača nespokojne domišljije. Tudi v danem slučaju bo najbrže tisto, a če bi ne bilo, kaj mislite, kdo bi imel več uzrokov radovati se, vi ali mi?

Nekaj dni je tukaj strašno vreme. Ne samo mrazi grozoviti do — 30° R, no i vetri so taki, da je strah; a k vsemu še sneg gre da se vse čudi, in navalilo ga je uže, da se nekaj hiš v predmestjih komaj malo vidijo iz snega.

Jasno je, ka pri tacih okolščinah vse občenje stoji, železne ceste so zavajlene, da se Bogu usmili. Uže četrti dan teče, da nijsem videl nobenih peterburških novin, denašnji dopis je ležal tri dni na pismeni mizici, ker mi skorej nij moči na svitlo!

Z Dunaja 30. dec. [Izv. dopis.] Včeraj je bilo veliko ministersko posvetovanje pod predsedništvom cesarja samega. Kritični sedanji položaj vznemirja tem dalje tem bolje naše državnike. Obče se torej misli, da je bil glavni predmet kroninega sveta vedno huje se zavozlajoče orijentalno vprašanje. Da se je tudi o nagodbenej zadevi razpravljalo, nij dvojbe. Bila sta namreč tudi dva ogerska ministra tu navzoča, namreč: ogerski ministerski predsednik Tizza in ogerski minister financ Szell. Cesar si je od mnogoštevilnih kroninih svetovalcev o vsakej eventualiteti zunanjega položaja dal svetovati. Da bi se bilo o čem sklepalo, je teško uvideti. Kar se je o mobilizaciji ali o sklenenih vojaških pripravah poročalo, je še neresnično, akoravno se obče misli, da se bode tudi Avstrija morala pripravljati, ako pride do tako resnih razprtij mej zastopniki velesil in turškimi državniki na konferencah v Konstantinopolju, kot so zadnje dni vedeli skoro vsi časniki poročati. Da je lord Salisbury tako zeló na strani Ignatieva, to je naše židovske mōbe in magjarske turkofile silno zboló. Kakor je to uže stara navada, ne vedó si ti ljudje drugače

nje tam ne bilo; in vrnivši se, se je radovala, da je prišedši do hiše, ga zagledala, ko je ravno na lestvico plezal. Postavila se je tik lestvice ter je tako zamišljena opazovala svetlo luč, da še zapazila nij, ko je mož jel dol iti; ker pa mu je bila ravno na poti, zadel jo je, skočivši na tla, tako močno, da je padla na tlak. —

„Alo, malička moja!“ vskliknil je, „kaj je to?“ ter je pristopil, da bi jo vzdignil.

H kratu je bila zopet na nogah; kajti vajena je bila trdih bunk in se nij dosta zmenila za par udarcev. A mleko! — bilo je vse izlito.

„No moram reči, začel je mož, to je prehudo, kaj bode mama rekla?“ in prvokrat Jerici pogledavši dobro v obraz, segel je sam sebi v besedo ter vskliknil: „Ojme! kako čudnega obraza otrok! Tak je, kot kaka čarovnica!“ Potem zapazivši, da je strahoma gledala v razlito mleko ter hipoma se ozirala v hišo, pristavil je prijazno: „Ona vsaj ne bode ostrá proti tako malečki stvarici kot si ti, ali bode? Le vesela, punčika draga! ne maraj, če te tudi nekoliko zmerja. Jutri ti

svoje jeze potolažiti, nego da psujejo prav poroytarsko zopet na Rusijo. Fantazija teh lažisvobodnjakov nemške in magjarske barve je pri tem zeló razgreta in z najhujšimi podobami o ruskem vojaštvu čez in čez nasitena. Stanje ruske armade kot silno slabo opisujejo; da nema ruska armada ni betvice discipline (akoravno je obče znano, da tako strogo discipliniranega vojaka, kot ga ima Rusija, nema niti jedna evropska država); da je strelivo rusko vse za nič; da nemajo vojaki zimske obleke itd. itd. vse to si nemški žurnalisti kar iz palcev sesajo. Čudno je vsakako to, da, ako je Ruska tako, kot jo opisujejo, oslabela, imajo še vendar toliko strahov pred njo. Mi jim te tolažbe ne bodemo odrekli.

Kar se je o angleškem in ruskem ultimatumu napram Turčiji poročalo, ne more se še kaj verjetno zdeti. Akoravno sta Midhat in Savfet-paši ogromno zaušnico zastopnikom velevlastij z objavljenjem nove turške konstitucije prilepila, nikakor nij verjetno, da bi Midhat-paša imel poguma dovolj, nasprotovati kar naravnost nasvetom konferenčnih zastopnikov. Ako bi se to res zgodilo, potem so Moslemi sè zadnjo najhujšo slepoto, ki jih vodi v gotovo propast, kaznovani.

Klasičen mora se imenovati Midhat-pašev račun, ako pride do okupacije Bosnije, Bulgarije in Konstantinopolja. „P. Lloyd“ namreč poroča: „Ako Avstrija Bosnijo, Anglija Bospor posede, tem bolje za nas (Turke). Potem se bode gotovo sultan preselil v Adrianopolj, a nam nij niti jednega moža treba v Bosniji ali v Bosporu pustiti, kajti Avstrijsko-Ogerska kakor Anglija sti prav za prav vendar naši prijateljci, kojima nij za aneksijo in kojih posedenje more le v to služiti, da vstajnike brzda. (Sic!) Tem energičneje bodemo vso našo vojno silo vrgli proti Rusiji, katerej, ako hoče posesti Bulgarijo, zarad tega izpodtaknemo vojni uzrok.“ Oficijozna pomirjevanja nemajo torej nikakšne podlage, ako bi se ta turški kalkil le kolikor toliko hotel izpolniti. Rusija in Turčija se torej vsakako imati prijeti z orožjem. Bode-li Avstrija istinito na korist Turčije upotrebila svojo vojno silo, more to malo dalje nego do tolike pridigovane spravljivosti in prijaznosti Avstrije z Rusijo voditi. Caveant consules!

bodem nekaj prinesel in upam, da bodeš vesela; ti si tako zapuščena majhena stvarica. In zapomni si, ter reci starej, če bode ropotala, da sem jaz to storil. — A vsaj ti storil nijsem hudega! Kaj pa si delala tu pri mojej lestvici?“

„Gledala sem, kako ste prižigali svetilnico,“ odgovorila je Jerica, „in hudega mi nijste betvice storili, a želela bi, da bi ne bila razlila mleka.“

V tem trenutku je Nani Grantova prišla na vrata in vidé, kaj se je zgodilo, začela je v hišo tirati otroka z udarci, pretenjem in grdimi in surovimi besedami. Prižigalec jo je skušal pomiriti, a ona mu je pred nosom vrata zalopnila, Jerica je bila zmerjana, tepena, brez kruhove skorije, katero je navadno dobivala za večerjo, in čez noč zaprta v izbico pod streho. Ubogi majheni otrok! Nje mati je pred petimi leti umrla v Nani Grantovi hiši; od tega časa so jo tu imeli, ne ravno zato, ker je Benjamin Grant odpotujé po morji, naročil svojeji ženi, naj otroka ohrani, dokler se ne vrne — (bil je uže tako dolgo od doma, da nikdo nij mislil, da se bode kedaj povrnil)

O notranjem položaji nij novosti poročati. Kakor „Budap. Korrespond.“ poroča, je položaj nagodbenih obravnjav star, popolno nespremenljiv. Ovih vprašanj se obojestranski ministri niso dotaknili. Cesar sprejel je 29. dec. Tiszo, uro pozneje ministra financ Szell-a. Od vspeha teh avdijenc kakor i od avdijence, koje imajo avstrijski ministri pri cesarji, odvisne so nadaljne dispozicije zastran nagodbenih obravnjav. Cesar poda se 3. januarja z vsem dvorom v Buda-Pešto, kjer hoče dalje časa ostati in kjer imata tudi dva dvorna plesa biti.

Domače stvari.

— (Konfisciran) je bil zadnji „Slovenski Narod“ zarad dopisa iz Kamnika o občinskih volitvah. Naredili smo potem brzo drugo izdajo, izpustivši okrivljeni dopis.

— (Slovensko lep oznanstvo.) Prva številka letošnjega slovenskega časopisa „Zvon“, ki ga izdaja Josip Stritar na Dunaji (Wien Ottakring, Hauptstrasse 23) in ki velja 2 gl. za pol leta, prinaša: „Pesni“ od gosp. Baptiste; „Lepa Vida“, roman, spisal Josip Jurčič; „o propadu pravosti za rimskih cesarjev“ spisal prof. Wiethaler; pesen „Vinski duhovi“ od x; „Rastlinske svatbe“ od prof. Erjavca; „literarni pogovori“ od Stritarja in „Slovenski oglasnik.“

— (V Ljubljanskej čitalnici) je bila Silvestrov večer veselica tako obiskana, da je prostora zmanjkovalo in je bilo občinstvo prav dobro animirano. Petje in godba sta ugajala, humoristična predstava je sicer imela malo humorja, ali za ta večer baš nij da bi stvar preostro jemali. Vsakako pa je večer kazal, da „nas je zmirom več“.

— (Iz Idrije) se nam poroča, da je razširjen glas, da je načelnik rudnika g. Lipold iz Idrije proč prestavljen. Kolikor je nam znano, ne bodo se Idrijci za njim jokali.

— (Bogoskrunje.) Iz ljubljanske okolice se nam piše: Posestnik P. iz D., ki se je pravdal svoje dni z znanim župnikom in ki zdaj kandidira za župana, je streljal nedavno na Kriščevo razpelo poleg ceste in mu je odbil prste leve roke. Strelivo je ostalo v lesenem kipu. P. je bil zarad tega pozvan pred sodišče, in se ima zagovarjati zarad bogoskrumbe.

ampak zato, ker je Nani imela razne uzroke, zarad katerih je to sama storila; če prav pa je Jerica imela za veliko nadlogo, vendar nij nikdar iskala in skušala, kako bi jo drugje preskrbela.

Ko je Jerica videla, da je za to noč zaprta v temni izbi, (Jerica je črtila temoto in se je bala) postala je za trenotek popolnem tiha; potem pa je h kratu jela cepetati in vpiti, skušala je duri razbiti, ter je kričala: „črtim te Nani Grantova! Stara Nani Grantova, črtim te!“ A nikdo se jej nij približal; in čez nekaj časa se je umirila, šla je ter se vlegla na borno posteljico, pokrila si je lice s svojimi suhimi ročicami, ter je zdihovala in plakala, kot bi jej srce hotelo počiti. Jokala se je, dokler nij bila vsa vgnana; a potem je popolnem utihnila in le sedaj pa sedaj je tihoma vzdihnila ter globoko zasopila. Polagoma je odmaknila svoje roke od lica, stisnila jih je krčevito ter se je ozrla v malo oknice na strani svoje postelje. Bile so le tri steklene oknice, slabo sestavljene, ki so edine izbico razsvetljevale. Lune nij bilo, ko pa je Jerica pogledala kvišku, videla je skozi okno svetlo zvezdo na se sijati. Zdelo se jej je, kot bi ne bila še

— (Tepež.) Piše se se nam iz Ljubljanske okolice 31. dec.: Na Studencu so se pretečeno noč fantje stepli. Izid tepeža je bil, da je jeden precej potem umrl, jeden pa je težko ranjen.

— (Oče umoril je lastno hčer.) Soča piše: 60letni Jožef Visintin, kmet iz Sovodenj, imel je hčer, katera je z lastnim delom v fabriki prištedila nekoliko denarja. — V soboto pred prazniki zahteval je omenjeni oče od svoje hčere nekoliko denarja in ker mu ga je ona odrekla, prijel je lastno hčer za vrat in jo toliko časa davil, da jo je zadušil in da je v njegovih rokah ostala mrtva. Nečloveškega očeta ima uže v rokah pravica. V zadnjem času se pač prepogostoma ponavljajo nezaslišana hudodelstva; — uzrok temu je menda, ker ljudje hočejo dobro živeti brez dela in ker tudi mali ljudje posnemajo Offenheime.

— (Ranjen) je bil oni pondeljek na solkanski cesti nek črevljar Zotič iz Gorice po enem kmetu. Prvi je pil v gostilni na cesti mej Solkanom in Gorico in ker nij plačal računa ter se branil ga, mu zažene kmečki fant, ki je menda pomagal točiti v omenjeni gostilni, nož mej rebra. Ranjenca so takoj odnesli v bolnico in kakor se sliši bo ozdravil, ker rana nij smrtna. Kedaj bodo ljudje rabili praznike za kaj boljšega, nego za pijančevanje?

Razne vesti.

* (Sleparija) s petrolejem je kmalu minila. Povsodi so kolikor mogoče malo petroleja kupovali in cena je kmalu pala od 48 gld. na 40 gld. Tudi po drugih deželah se je taisto zgodilo in vse se je uprlo nezaslišanim cenam.

* (Dober tek.) Mestu Parizu je na sv. večer vse jako dobro dišalo. Predalo se je pred ta dan 69.000 ostrig, 42.000 piščancev, koponov in prepelic, 16.000 jetrnih pastet, 550.000 rakov itd.

* (Strašna nesreča.) Iz Amerike poroča telegram v vse liste, da se je zgodila 29. dec. l. l. velika železniška nesreča. Izredni vlak na pacifik-železnici severoamerikanske je skočil pri Aschtabuli poleg Erie-jezera iz tira, in padel nad 75 črevljev globoko v vodo. Več kot sto ljudij je mrtvih ostalo, veliko je ranjenih otetih. V Ameriki pa tudi vozijo z neznansko hitrostjo.

nikdar videla kaj tako krasnega. Bila je po gostem zunaj hiše, ko je bilo nebo polno zvezd in zmenila se nij dosta zanje; a ta edina, ki je popolnem sama stala in bila tako velika, tako svetla in vendar tako mila in ljubeznjiva zdelo se jej je, da k njej govori; zdelo se jej je, da jej pravi: „Jerica! Jerica! uboga malečka Jerica!“ Zdelo se jej je, da se kaže kot ljubeznjiv obraz, katerega je pred dolgim časom videla, ali o katerem se jej je sanjalo. Nenadoma je prešinila misel nje dušo: „Kdo jo je prižgal? Nekdo jo je prižgal! Neki dobrotljiv mož, to vem! Oj, kako je prišel tako visoko!“ In Jerica je zaspala, čudé se, kdo bi bil prižgal zvezdo. Uboga majhena, nevedna, v temno noč zakrita duša! Kdo bode tebe razsvetil? Malečka draga, ti si otrok božji! Krist je umrl za te. Ali ne bode poslal človeka ali angelja, da bi temoto tvojo razsvetil, da bi ti prižgal luč, ki nikdar ne ugasne, luč, ki bode svetila vso večnost?

Drugo poglavje.

Kdo bo bolesti h'adil,
„Od vihte preganjani tebi!“
„Brez tolažila tebe!“
Kdo li tolažil te bo?

Jera se je izbudila drugo jutro, ne kot

* (Iz južne Amerike.) Mej gojenci vojaške učilnice v Santjagu je nastal nedavno upor, katerega uzrok še nij prišel v javnost. Dijaki so razdrli vse, kar jim je pod roke prišlo in so vpili nad svoje predstojnike: smrt! smrt! Do polu noči je bilo uže vse razdrto. Policija, ki je bila prišla zraven, si nij upala miriti jih; stoprav ko so prišli vojaki, se je podiranju storil konec. Malo je manjkalo, pa bi bili mladi uporniki celo poslopje zapalili. Učilnico so zaprli in začelo se je preiskovanje. Nihče se nij izgovarjal niti z eno besedo ne; vsi so rekli, da so enako krivi, in gotovo je, da se je bil plan za ta upor uže davno izdelal. — V Pencahuji je nek hudoben sin zaprl svoje onemogle starše v hišo, potem jo je pa na vseh krajih zapalil. Brezsrčnemu sinu je stokanje staršev dobro delo. K sreči so prišli o pravem času ljudje, da so uboge starše rešili, hiša pa je pogorela. Kam je sin utekel, se ne zna.

Za M. Vilharjev spominek

so dalje darovali ti-le čč. gg.:

	Prenos	57 gld.	10 kr.
Ivan Hansa v Trstu	1	—	—
Franjo Krašovic v Hrušici	1	—	—
Ivan Cvek	—	20	—
Štefan Miklavc	—	20	—
Neimenovan v Senožečah	1	—	—
And. Lavrenčič v Postojni	5	—	—
Matevž Frelj, žup. v Vel. Lašičih	1	—	—
Več neimenovanih v Postojni	1	80	—
Adolf Obreza v Cerknici	5	—	—
Franjo Šumi v Buda-Pešti	1	—	—
vkup	74	gld.	30 kr.

Vsem tem darovateljem izreka se gorka zahvala za dotične doneske, a tudi uljudna prošnja pristavlja, naj bi se kaj kmalu še mnogo posnemovalcev oglašiti blagovolilo.

Zagorje na Notranjskem, 30. decembra 1876.

Za odbor: H. Legat.

Tržna poročila.

Z Dunaja 30. dec. 1876. Cene so bile tukaj od začetka tedna poskočile. Uzrok temu je bil nastop zime, pa tudi spekulacija. Zato se pa nij ravno veliko prodajalo. Na Dunaji tujih kupcev skoraj nij bilo nič, pa tudi domači mlinarji so se kujali, zato je bilo malo trga. Pšenice se je prodalo komaj 10.000 metr. centov in cene so se jej za 5 gld. 30 kr. ponizale. Bila je namreč po 13 gld. 40 kr. — 14 gld. 30 kr. Rež je za 19 kr. pala; prodajali so jo pa ravno tako malo, kakor kupovali. — Po ječmenu so za eksport precej vpraševali in se je dobro držal prejšnjih cen, posebno lepše sorte, ki jih je prav malo. Prodali so ga 70.000 metr. centov po 9 gld. 10 kr. 10 gld. Koruza je imela malo kupcev, cene nespremenjene; letošnje promptno

se izbudé otroci, ki jih mejsebojni veseli glasovi ali pa poljubi staršev prebudijo, katerim pomagajo ljubeznjive roke obleči se in ki vedó, da jih čaka dober zajutrek. A Jerica je slišala brneče glasove zdolej; po glasu je vedela, da so možje živeči pri Nani Grantovi namreč nje sin in dva ali trije hranjenci, prišli zajuterkat, in vedela je, da se ima le nadejati nekoliko zajuterka dobiti, če bi bila poleg, ko bodo zajuterkavali; dobivala je namreč ostanke, katere jej je Nani Grant primakovala ali metala. Splazila se je tedaj doli, čakala je nekoliko v skrivališči, dokler nij zavohala tabakov dim odhajajočih mož; in ko so ti ropotaje odšli, prihulila se je v sobo ter se je ozirala krog sebe z očmi, ki so kazale nekoliko strehopežljivosti, nekoliko pa trmoglavosti. Surovo jo je pozdravila Nani rekši jej, da bi dobro bilo, ko bi ne kazala takega grdega kislega obraza. Če je lačna, naj zajuterka, a varuje naj se biti jej na poti in približati se ognju, če ne jo bode še drugače ošeškala, hujše ko zadnji večer.

(Dalje prih.)

blago po 6 gld. 30 kr. — 6 gld. 40 kr. Oves je proti zadnjim dnevom za 15 kr. padel, pa se je na koncu zopet povzdignil k ceni prošlega tedna; bil je po 8 gld. 50 kr. — Po moki niso nič popraševali; cene so držali, ker nov tarif za železnice, ki se z novim letom začne, cenam ne prizanaša.

Književni oglas.

Od novega leta počeni izhajajo v Zagrebu pod uredništvom Ljudevita Tomšića vs-ko soboto na celej poli

„Pučke novine“

Časopis za gosp. obrt i narod. „Pučke novine“ pisane so prav po domače, tako, da jih tudi vsak Slovenec brez najmanje tekoče razumeti more.

Ker vemo, da naobraženi Slovenci radi segajo po hrv. spisih i časopisih in da se čedalje veča potreba, da se hrv. in slov. narod vsaj v književnem obziru zdrži, priporočamo ta novi list vsem rodoljubnim Slovincem, tem več, ker se bo ta list posebno tudi na slov. razmere obriral.

Cena na vse leto . . . 4 gld. 60 kr.
na pol leta . . . 2 „ 30 „
na četrt leta . . . 1 „ 15 „

Naročnina naj se pošilja „knjižari Mučnjak i Senftleben“, duga ulica u Zagrebu.

Prva številka je uže gotova, ter se vsakemu naročniku koj odpošlje.

U Zagrebu 26. decembra 1876.

Knjižara Mučnjak i Senftleben.

Natečaj.

Vrhniški cestni odbor bode najel tri okrajne cestarje z mesečno plačo po 15 gold.

Kdor želi to službo dobiti, naj se oglasi pismeno pri podpisanim prvomestniku. Prošnji naj se priloži od soseske potrjeno spričalo brezmadežnega obnašanja, rojstveni list, in ako je prosilec služil v c. kr. armadi, tudi izpustni list (Abschied).

(1-1)

Karel Galle.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revelescière du Barry

v Londonu.

30 let uže je nij bolezn, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih i otrocih brez medicini in stroškov; zdravi vse bolezni v želodec, na živeh, dalje prsne, i na jetrah; žlez-

i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, nepraviljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlatilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glave šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih ožnost, diabet, trganje, shušanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je najboljši dojni mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričevali zdravilnih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišči v Mariboru zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Mr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castle Stuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo št. 73.670.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852

Revelescière Du Barry v mnogih slučajih na gradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi i griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v secalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenju v obistih i mehurji, trganje v mehurji i t. d. — Najbolje i in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsah boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in član mnogo učenihi družtev.

Winchester, Anglesko, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revelescière je ozdravila večletno i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam glede vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam. James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovalca gosp. Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekom gledé Revelescière du Barry vestransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimpfern, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revelescière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Spričevalo št. 72.618.

La Roche sur Yon, 30. julija 1868.

Vaša Revelescière ozdravila me je popolnoma strašnih želodčnih in čutnicnih boleznih, katere so me deset let mučile.

(Gospa) Armanda Prevost, posestnica.

V pichastih puščah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.

Revelescière-Biscuiton v puščah in Revelescière-Chocolatée v prahu 12 tas 1 gld. 50 kr., 24 tas 2 gl. 50 kr., 48 tas + gl. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gl. prodaje Du Barry & Comp. na Dunaji, Wallisengasse št. 3, kakor v vseh mestih pri dobrih akcijah in spedijskih argovih, tudi razpošilja dajaka hiša na vse kraje po poštnih nakazilih ali povozjih. V Ljubljani Ed. Senr, J. Svoboda, lekar pri „zlatem orlu“, v Reki pri lekarju J. Protomu, v Celovcu pri lekarju Birnacherju, v Spijetu pri lekarju Aljinoviču, v Trstu pri lekarju Jakobu Serravallo, pri drogeristu P. Rocca i J. Hirschu, v Zadru pri Androviču. (62)

P. n.

S tem izrekamo svojim zelo spoštovanim strankam glavnega mesta in kronovine Kranjske najglobljo zahvalo za zaupanje in naklonenje, ki se je firmi

Karel Tambornino,

juvelirska, zlatinska in srebrninska prodajalnica v Ljubljani, vedno izkazovalo; ob enem pa zelo spoštovanim strankam vdano objavljamo, da bodemo pod firmo taistega imena:

„Karel Tambornino“

pri nezmanjšanem skladišči blaga ta posel v prodajalnicah kongresni trg št. 6 in mestni trg št. 18, kakor dozdaj, nadaljevati.

Vedno se budemo gorče trudili, da realno postrežemo svojim dragim nar. čnikom, kakor je bilo to skozi celih 26 let pod osobnim vodstvom ranjkega šefa g. Karla Tambornino kot najstrožje trgovsko geslo smatrano in slušano.

Prosimo za to daljno zaupanje, ki nas tako visoko časti.

Z odličnim spoštovanjem

Karel Tamborninovi dediči.

(415-2)

V Ljubljani, 30. decembra 1876.

Dunajska borza 2. januarja
(Izvirno telegrafično poročilo)

Enotni drž. dolg v bankovcih	61 gld. 45 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	66 „ 50 „
1860 drž. posojilo	110 „ 75 „
Akcije narodne banke	819 „ 40 „
Kreditne akcije	141 „ 85 „
London	123 „ 92 „
Napol.	9 „ 86 „
C. k. cekini	5 „ 86 „
Srebro	112 „ 50 „

Lekarna „pri sv. Leopoldu“ na Dunaji,

Stadt, Ecke der Planken- und Spiegelgasse,

FILIPA NEUSTEINA,

priporoča p. n. občinstvu celo vrsto pravih zdravilnih in toaletnih sredstev, ki so se vselej kot izvrstne izkazala in gotovo ozdravila. Tisoč spričal je o tem.

P. n. občinstvo se prosi, da samo one specialitete za prave sprejme, ki našo firmo nosijo.

Posladkorjene pile sv. Elizabete za čiščenje krvi, lahko odganjajo, čistijo kri, in niso škodljive; dobre posebno pri boleznih v spodnjih organih, zimci, boleznih prsnih organov, kože in očij, otrok in ženak; odpravijo zaprtje, pravi vir največ boleznij. Ta pila je najboljši in najcenejši izdelek te bira. 1 valar, 8 skatuljic, s 120 pilami, stane 1 gl., posamezne škatuljice 15 kr.

Odlikovane so z jako častečim spričalom dvornega svetovalca prof. Pitha.

Beaume Girome, izvrstno zdravilo za ozeblino. 60 kr.

Dr. Callmanna lasno barvilo, popolnem ne-velemu lasu vsako barvo (črno, rujavo, rumeno) 3 gld.

Orientalni prah za dame, da koži gladkost, finost in mehkost, (belo ali roza) 1 gld. in 50 kr.

Elektro-motorični vratni trak, za težko zobenje otrok, najboljši uspeh 1 gld. 50 kr.

El Benito, edino dobro sredstvo proti izpadanju las in odpravljenju luskin 1 gld. 80 kr.

Kondensirano švicarsko mleko à 55 kr. Nestlejeva otročja moka à 90 kr. **Dr. Golljev jedilni prah** à 84 kr. **Popova anaterinova ustna voda** à 1 gld. 40 kr. **Liebigov mesni ekstrakt** 1/8 funta 84 kr. **Dr. Pfeiffermannova zobna pasta** à 1 gld. 25 kr. **Poltova resedna pomada** à 1 gld. 50 kr. **Dr. Brownova pomada za obranjenje las** à 2 gld., so vedno frišni v zalogi. Veliko skladišče parfimerij, mil, pomad itd. prvih pariških firm. **Čokolade francoskega društva** od 60 kr. do 3 gld. funt. **Pravi ruski čaj** à 1 gld. 1/4 funta. **Skladišče vsakojakih instrumentov** za zdravljenje, kakor samoklistri, brizgalnice, bandaze, jako ceno. Velika zaloga zobnih krtačic, smink, in drugih toaletnih rečij.

Priporočamo p. n. občinstvu zdravila v posladkorjeni oblici, kakor: kinin, kopaiva, doverski praški, železo, jetrno olje, bromkali, jodkali, rabarber, dvojno ogljenokisla soda, magnezija itd. po najnižji ceni.

Najznanjše specialitete farmacije in parfimerije Francoske, Angleske, Ameriske, Nemčije, Švice in Avstrije so pri nas vedno za dobiti.

Mi razpošiljamo ali proti gotovini ali poštnemu povzetju in pri en-gros nakupu dajemo velike rabate.

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.